

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lucæ Opalenii. Marsalci Curiæ Regni Poloniæ. Seu
(Anagrammatice.) Pauli Næoceli De Officiis Libri Tres**

Opaliński, Łukasz

Amsterdami, 1668

Pars Capitis Secunda. De Impossibilitate Primitivæ Charitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46825](#)

sufficientia, & parabilitas rerum, sponte provenientium, superfluam fecisset. Denique Immunitas mutua foret: & extorsio obligationis necessariò cessasset. Cùm, ut alter alteri munifex esset: nec ullius necessitas egeret: nec quisquam exigeret: sed voluntati tribuentis relinqueret. Quanquam nec tribuere opus foret: cùm in *avt̄ap̄neia* cujusque, benevolentiae tantum, Sui sufficivix beneficentiae, locus esset. Et hic *fūcientia*. Ita ut turus fuisse videtur, status exactæ ac consummatæ Charitatis. In quo, lege, aut *scripto* scripto jure opus non fuisset: cùm sine *jure opus non fuisset.* malâ libidine, & concupiscentiâ, eoquè fine pœna, aut coercitione, agere potuissent.

PARS CAPITIS SECUNDA.

De Impossibilitate Primitivæ Charitatis.

COrrupto verò, per peccatum primi *Post peccatum Parentis*, genere humano: nullo modo, ejusmodi Charitas, potuit retineri. Nam in pœnam peccati, invasit Nos, primum *Infirmitas*: dum pulverem Nos est. *Infirmitas*; facilem dissipari, primo Parenti à *tas.* Deo dictum, & simul factum est. Deinde *Indigentia*, dum ab eodem sterilem alendis Nobis terram, spinas tantum & tribulos *Indigentia.* suapte germinantem, accepimus. Postremò *Labor accessit*, cùm in sudore vultus, *Labor.* pane vesci, jussi & damnati sumus. Hæc tria

Hac di- tria verò Æqualitatem exuere , proprieta-
etas dotes tem quærere , obligationem pacisci , coë-
sustulere. gerunt.

Sed sub- Etenim ad auxilium Infirmitatis , neces-
fariò debilioribus ferenda : *validioribus* verò
firmitati ad majorem commoditatem , viribus paran-
potestas. da : & ne privatim parta , nimium excres-
ceret , tandem , consensu , Civitati defe-
renda fuit potestas. Tollenda verò Æqua-
litas , per quam Charitate cessante , nec
hospest ab hospite tutus , nec sibi sufficiens
quisquam erat.

Indigen- Deinde : Cùm etiam non sufficerent no-
tie domi- bis , quæ ad usum vitæ pertinent , ea verò ,
nium. naturæ seipsam conservantis ductu , ac-
quire quisque sibi mallet , quām relinquere
alteri. In communi omnium Indigentia ,
ad occupationem ventum est : ut quod quis-
que primus manu apprehendisset , vel pe-
de calcatum limite signasset , id ei , eripe-
re alteri , fas non esset. Ita necessariò
Communitas , (aucto præsertim genere
humano , & non habente sufficientiam)
paulatim sublata , rerum omnium , quæ-
cunque occupari potuerunt.

Laboris
obligatio
seu opis
alienæ
exactio,

Tertio denique : Quia labor gravis , &
onerofus nimium erat ; nec suus cuique
sufficiebat ; *obligatione varia* , ad operas
præstandas , fructus ex iis tribuendos , ac
communicandos , se mutuò obligare , ac
obstringere , & *promissa* , *pacta* , *Contra-*
ctus,

ctus, exactè exigere, necesse fuit: Immunitate sublata. Præsertim cùm etiam conjunctim, & in commune laborem impendere non minùs grave foret. Nam opera in rebus parandis, & usus in consumendis par omnibus esse debuisset: quod deficiente Charitate fieri non poterat.

Ad hanc corporis miseriam, quæ Charitatem illam Primitivam, ægrè permisit retinere, accessit illa, quæ animum corruptit, *triplex Concupiscentia*: auxitquè *Ex concupiscentia* immensū *impedimenta*, mutuæ *dilectionis*. *Charitatis noxa.* Per hanc etenim, non contenti homines, necessitati subvenire; ultra ejus exigentiam, appetiērē inania, & superflua, id est mala. Illecebras nempe Corporis, blandimenta fortunæ, & inanis gloriæ, fastus, & elationis varia nutrimenta: quæ sat, retegendo vitia, quibus scatet genus humanum, recensui. Ita Avaritia præcipue, & Ambitio Charitatem sustulit: *Et fere interitus.* *rupit concordiam*: vim & bellum intulit: & exinde *Æqualitatem*, *Communitatem*, *Immunitatem* penitus extinxit. Quæ non extinguenda omnino erant, sed ad certum modum & temperamentum, reducenda.

PARS